

deslige, ved hvilke Krænkselsen af det edelige Løfte netop fremtræder som et kvalificerende Moment, — har man derimod sluttelig troet, at der for Guldstændighedens Skyld i Straffeloven ikke burde savnes en Bestemmelse som den i Udkastets § 152 foreslaaede, hvorved der i Almindelighed sættes Straf af Bøder eller Fængsel for den, der ellers til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner Noget, hvorom han ingen Kundskab har. Selvfølgelig sigtes herved ikke til vigtige Embeds-Erklæringer eller Attester, hvorom Udkastets §§ 128—130, tilbeels handle, men til Tilfælde, i hvilke der enten ifølge Loven — see t. Ex. Fb. 31te August 1695 om Egtestabs-Forlovere — eller uden saadan Anledning af Private udstedes skriftlige Erklæringer eller Attester i den Hensigt, at samme skulle komme i Betragtning ved Afgjørelsen eller Ordningen af offentlige Retsforhold. Det er ikke sjældent, at Domstolene i saadanne Tilfælde, naar Attesten er befunden at være falsk, have idømt en arbitrair Straf i Medfør af „Lovgivningens Analogi og almindelige Grundfætninger“, t. Ex. hvor Noget for, at lette en Stilling for en Værnepligtig har afgivet en falsk Attest om Stillingsmandens personlige Forhold eller deslige, eller hvor Nogen for at befrie en Person for at komme under Fattigvæsenets Tilsyn vitterlig urigtigt har bevidnet, at han har Arbejde eller er i Tjeneste et eller andet Sted. Efter hvad der ovenfor til Udkastets første Paragraph er bemærket, har man imidlertid anseet det for ønskeligt at indgaae disse Straffedomme „efter Lovgivningens Analogi“. Der har iøvrigt været opløst det Spørgsmaal i Kommissionen, om Bestemmelsen ikke burde udvides til at omfatte ogsaa de Tilfælde, hvor Nogen har afgivet en falsk skriftlig Erklæring eller Attest til Brug i, eller for at faae Indflydelse paa Ordningen af, private Retsforhold, idet der findes Exempler paa Anvendelsen af arbitraire Straffe, ogsaa for et saadant Forhold, t. Ex. hvor Nogen til Vitterlighed har underskrevet et Document uden at have nogen Vidshed om Under skrifternes Vgthed; men man er kommen til det Resultat, at der turde være overveiende Betænkelighed herved, da der under en saadan

udvidet Straffebestemmelse lettelig vilde kunne indbrages Tilfælde, som ikke med Føie kunne siges at have nogen criminel Charakter. Det maa i denne Henseende erindres, at Forudsætningen for den hele Bestemmelse naturligtvis — som antydet ved den tilføjede Sætning: „forsaauidt Gjerningen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf“ — er den, at den falske Attestation ikke er begrundet i nogen be dragerisk eller anden særlig forbryderisk Hensigt, i hvilket Tilfælde der foreligger en Meddeeltighed i eller et Forsøg paa Bedrageri eller vedkommende anden Forbrydelse. Naar saadan forbryderisk Hensigt ikke er tilstede, vil som anført en urigtig Attestation til Brug i private Retsforhold vistnok ikke lettelig egne sig til at ansees som criminel; dette kan derimod, som antydet ved de nævnte Exempler, hvortil uden Vanskelighed vilde kunne føies flere, vel være Tilfældet med falske Attestationer til Brug i offentlige Retsforhold; og med Hensyn til saadanne turde Bestemmelsen derfor være paa sin Plads. Ganske vist staaer Bestemmelsen forsaavidt i en løsere Forbindelse med Kapitlets øvrige Indhold, som der efter samme ikke er Tale om Ed eller Tilbud af Ed, ligesaa lidt som om nogen paa solen Maade for offentlige Myndigheder afgiven Bevidnelse; men ligesom den omhandlede Forbrydelse, at afgive falske skriftlige Erklæringer eller Attester, dog maa erkjendes at være noget beslægtet med flere af de ovenfor i Kapitlet ommeldte Forbrydelser, hvis Særkjende overhovedet er deres Fælighed for Haandhævelsen af den rettlige Samfundsorden, idet de undergrave Tilliden til Erklæringer og Vidnesbyrd, hvortil man i mange Forhold i det virkelige Liv mere eller mindre maa støtte sig, saaledes vilde det overhovedet være vanskeligt at finde nogen anden og bedre Plads i Straffeloven til den omhandlede Bestemmelse, der navnlig ikke hører hjemme i Kapitelterne om Bedrageri eller Falsk, netop fordi det, som bemærket, er en Forudsætning, at den urigtige Attestation ikke er steet i bedragerisk ligesaa lidt som i anden særlig forbryderisk Hensigt.